

The background of the entire page is a complex, repeating geometric pattern of concentric hexagons. These hexagons are drawn with thin black lines and are arranged in a way that creates a three-dimensional, isometric effect, resembling a honeycomb structure or a series of nested cubes. The pattern covers the entire page, with a solid black rectangular area in the center where the text is located.

**Excursie
zorggebouwen in
Almere**

*10 en 11 december 2010
verslag*

INHOUD

<i>Inleiding</i>	03
<i>Impressie deelnemers</i>	04
<i>Vizier - Gezondheidscentrum</i>	05
<i>Archipel - Gezondheidscentrum</i>	07
<i>De Toonladder - Leefgemeenschap voor ouderen</i>	09
<i>Castrovalva - Centrum voor wonen, zorg en welzijn</i>	11
<i>Flevoziekenhuis</i>	13
<i>De Oostvaarderskliniek - Forensisch Psychiatrisch Centrum</i>	15
<i>Kunstlinie en Schouwburg</i>	17
<i>Deelnemers en colofon</i>	19

INLEIDING

In Almere is, sinds de start van de bouw van woonwijken, een bijzondere vorm van gezondheidszorg gerealiseerd door Zorggroep Almere. De zorggroep heeft eerstelijns gezondheidszorg, maar ook ouderenzorg en verpleeghuiszorg in haar takenpakket. Het wonen staat voorop bij de ontwikkeling van nieuwe wijken, maar er is ook aandacht voor welzijn en zorg nodig. Hoe doe je dat zo direct mogelijk voor de inwoners van Almere?

In alle wijken zijn gezondheidszorgcentra gepland. Vaak niet alleen gericht op zorg, maar ook op welzijn (buurt/wijkactiviteiten) en langdurige verzorging (ouderen of chronisch gehandicapten). Binnen de Zorggroep is, door de snelle groei van de bevolking en de vele projecten, veel expertise op het gebied van het programmeren van dit soort voorzieningen.

In Almere is het beleid erop gericht dat een gebied met 10.000 bewoners een eigen gezondheidscentrum krijgen. Een stadsdeel van circa 25.000 bewoners krijgt daarnaast eigen verzorgingshuis- en verpleeghuiszorg.

IMPRESSIES VAN DEELNEMERS

>> Een ietwat grijze dag – enthousiasme – verwachting. Touringcar – lange rit tussen verlaten velden, ogenschijnlijk mislukte bedrijventerreinen, uitgerekte bouwplaatsen zonder mensen en zonder succes. Weids uitzicht zonder uitzicht. Ergens ineens strakke gebouwen, hoopvolle woningenreeksen voor toekomstgerichte toekomstige bewoners. Eronder winkelruimtes. Nog niet verkocht of verhuurd. Een school, met een enorm oog, een klaslokaal – aquarium, om door openheid de omgeving bij de school te betrekken. Wij zijn echter de enige die ernaar kijken, op straat bevindt zich niemand.

Midden in dit surrealistische decor een uitbreiding van een zorginstelling voor ouderen, Gezondheidscentrum Vizier.

Leuk gebouw. Vooral het gebruik van kleuren pakt mij. Binnen worden saaie opstellingen door verstandig kleurgebruik vrolijk en gestructureerd. Op de gevel een fijne oranje belijning die doet vergeten dat de volume op zich een lompe klomp is.

Weer een lange kronkelende rit tussen Tsjecho-viaanse velden. De Toonladder is een verassing. Goedkoop materiaalgebruik, soms even te grote afstanden en soms weinig subtiele volumes kunnen de samenhang van de wijk en de innerlijke rust niet wegnemen. De opzet, revolutionair in zijn tijd, toont aan dat de huidige concepten het resultaat zijn van een ontwikkeling die ook hier, bij de Toonladder, begonnen was.

Volgende halte: Gezondheidscentrum Archipel. Probeert ook een samenhang te creëren, maar veel opener. Als ik het niet had geweten dat het een zorgcomplex betreft, had ik dit ook nooit geraden (wat natuurlijk ook als een compliment opgevat worden kan ...).

Na alle desolate velden is de terugtocht naar Almere centrum een opluchting. Het Flevoziekenhuis is mooi uitgebreid. Het spel tussen oud en nieuw is handig en gevoelig gebruikt om het te structureren en op te frissen. Het is een leerzame excursie geweest. << Eva Stache

>> Wat mij op is gevallen die dag is dat er zo diverse oplossingen zijn gekozen voor de huisvesting van zorg. Heel erg leuk vond ik de oudere bewoner van de Toonladder die zo enthousiast was dat we met z'n allen zijn huis mochten komen bewonderen. Het was een oudere man die nog volledig zijn eigen leven in kon richten.

Daarnaast vond ik het verhaal van de ouderen die wel als vrijwilliger bij de psychogeriatrische zorg in gezondheidscentrum de Archipel gezien wilden worden, maar de ingang naar hun eigen woning daar niet wilden hebben heel bijzonder. Naderhand dacht ik daar over na en was het eigenlijk wel begrijpelijk, waarschijnlijk zou ik zelf ook zo denken in die situatie.

Al met al een bijzondere dag en zeer inspirerend. << Albrecht Wijbenga

>> Pionieren is improviseren. Zo moet het geweest zijn in den beginne van Almere. << Alcuin Olthof

VIZIER - Gezondheidscentrum

Adres: Duitslandstraat 1 - 1363 BG Almere

Architect: Wytze Patijn, KuiperCompagnons

Oplevering: 2009

Opdrachtgever: de Alliantie Flevoland

Oppervlakte: ca. 4300m²

foto's en tekeningen: KuiperCompagnons

IMPRESSIES VAN DEELNEMERS

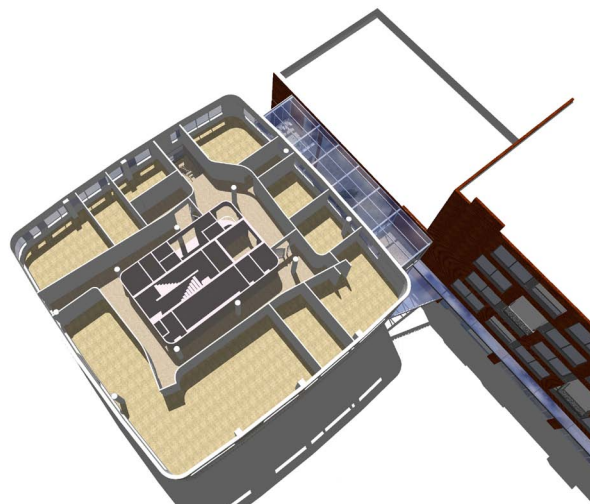
>> In het hart van de nieuwe woonwijk Almere Poort staat het gezondheidcentrum Visier. Een voorziening voor 25.000 inwoners. Die zouden er nu ongeveer moeten wonen. Door de crisis in de woningbouwmarkt is pas een derde gerealiseerd. Dat laat zich heel goed in het gebouw voelen. Het project is opgezet door de zorggroep Almere (1e lijns- en 3e lijnszorg), de Alliantie (woningbouw) en Humanitas (welzijn en bijzonder wonen).

De laatste heeft tijdens de bouw de samenwerking beëindigd. Ombouw van bijzondere woon/zorg-ruimten, wegvallen restaurant en het kinderdagverblijf niet realiseren zijn de gevolgen. Ook het ernaast gelegen winkelplein staat nog grotendeels leeg. Het complex bestaat uit twee blokken: een vierkant met voorzieningen en een rechthoek met woningen. Wanneer de verbouwing (van het vierkante blok) gereed is, komen er op de derde en vierde verdieping twee verpleegunits voor elk zes bewoners. Op de eerste verdieping ligt de huisartsenpost met ertegenover de tandartsenpraktijk. De tweede verdieping herbergt fysiotherapie, een aantal paramedici en op termijn poli's van het ziekenhuis. De begane grond wordt ingenomen door een centrale hal met receptie, kantoorruimten en een entree naar het rechthoekige woonblok. Hier wonen ouderen met een lichte zorgindicatie. De animo vanuit deze doelgroep om hier te komen wonen was groot. Op de begane grond van het rechthoekige blok opent binnenkort de eerste automatische apotheek van Nederland.<< Joost Heuvelink

>> Vitaliteit is een vicieuze cirkel; Geen woningen, geen voorzieningen. Geen voorzieningen, geen woningen.<< Alcuin Olthof

>> Hoe mooi bedoeld en geslaagd de bouwkundige uitwerking ook is, het gebrek aan een gebruiker doet zich voelen. De leegstand heeft een troosteloze uitwerking op het gebouw en de vooruitzichten zijn niet goed. De aanpassingen die nu voor andere gebruikers worden gedaan zijn duidelijk suboptimaal, het zijn verlegenheidsoplossingen die de werkelijke leegte niet verhullen. De werkelijke leegte zit hem in het concept van huisvesting van zorgpartijen dat uiteen valt door het ontbreken van één cruciale schakel. Andere partijen geven een andere invulling aan het concept, waardoor de eenheid verloren gaat. Het gebouw is niet flexibel genoeg om dit op te kunnen vangen of zelfs maar te verhullen. << Ronald Wieggers

>> Een ronde hoek! Wat een extra ruimtelijke mogelijkheden.<< Alcuin Olthof

ARCHIPEL - Gezondheidscentrum, dienstencentrum, wonen en zorg

Adres: Poëziestraat 166 - 360 - 1321 HZ Almere Stad

Architect: LEVS

Oplevering: 2001

Opdrachtgever: Woonzorg Nederland ism ZorgGoed Nederland Almere Woonzorgcentrum

Oppervlakte: 11.000 m²

fotografie en tekeningen: LEVS, Michel Claus en Roos Aldershoff

Uitgangspunt bij het ontwerp van De Archipel is een continue relatie tussen woon-, zorg- en welzijnsdiensten. In het complex worden dan ook gezondheidscentrum, dienstencentrum, en diverse soorten van wonen en verpleegzorg geïntegreerd.

De Archipel is gerealiseerd op een bijzondere locatie in de Literatuurwijk in Almere: op de grens tussen straat en park. Dwars door (onder) het gebouw loopt een belangrijke fiets- en wandelroute die het parkje verbindt met o.a. het winkelcentrum. Het dualisme in de opgave (eenheid en integratie van de verschillende onderdelen zonder de eigenheid van de verschillende functies te verliezen) is in samenhang met de locatie vormgegeven.

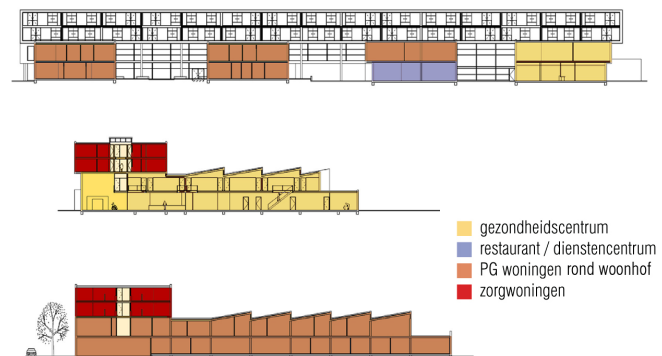
Aan de straatzijde vormt het gebouw één geheel met o.a. zorgwoningen en zorgappartementen. Aan de parkzijde bestaat het gebouw uit 4 losse paviljoens die de op zichzelf staande onderdelen van het zorgcentrum huisvesten (waaronder gezondheidscentrum, steunpunt en psychogeriatrische groepswoningen). Op de eerste verdieping vormt een binnenstraat de verbinding tussen gezondheidscentrum, entrees en woningen.

De Archipel is geen naar binnengericht gebouw maar heeft een sterke relatie met de omgeving. Er is een steunpunt met een restaurant en een café voor mensen uit de buurt en uit het woonzorgcentrum. Daarnaast is De Archipel de uitvalsbasis voor zorgverleners die binnen en buiten het centrum werken.

De Archipel biedt in één complex een breed zorgaanbod, daarmee is het geheel nogal grootschalig. Met de eerder gerealiseerde Toonladder is Almere koploper geweest bij het scheiden van wonen en zorg en het ontmantelen van de zorginstituten. Betekent de Archipel een terugkeer naar de afgezworen instellingsbouw?

IMPRESSIES VAN DEELNEMERS

>> *Archipel is een mooi bereikbaar en beleefbaar eiland midden in de samenleving.* << *Alcuin Olthof*

DE TOONLADDER - Leefgemeenschap voor ouderen

Adres: Kathleen Ferrierstaat 51 - 1311 KH Almere Muziekwijk

Architect: Wytze Patijn / KuiperCompagnons

Oplevering: 1993

Opdrachtgever: de Alliantie Flevoland, Zorggroep Almere

Oppervlakte: 174 huurwoningen

De Toonladder is één van de opmerkelijke projecten uit die beginperiode dicht bij wijkbewoners, effectief en misschien wel goedkoper dan tot dan toe gebruikelijk. Recent heeft De Toonladder als eerste zorgcentrum in de wereld het internationale Planetree-label* voor mensgerichte zorg ontvangen.

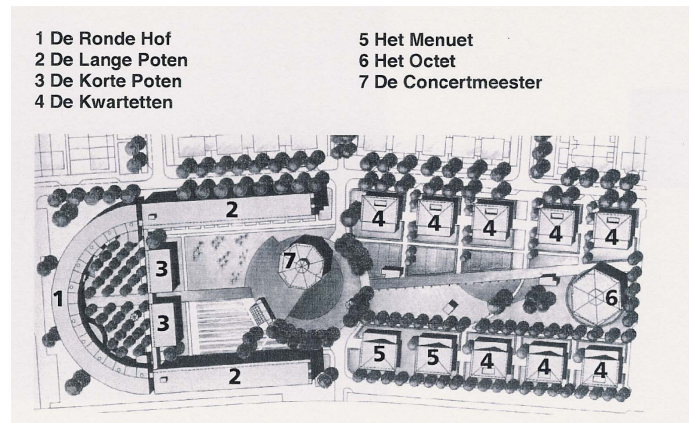
Eind jaren 80 is het initiatief voor dit gebouw genomen. De gemeente had de vraag om een principeel andere vorm van wonen, welzijn en zorg te realiseren. Twee uitgangspunten waren er: enerzijds niet aan de rand van de stad of wijk en anderzijds verschillende vormen van wonen voor ouderen samenvoegen.

Tot dan toe was er landelijk een organisatorische en fysieke scheiding tussen zelfstandig wonen, verzorgingshuis wonen en verpleeghuis wonen. Elke doelgroep had zijn eigen programma's en vaak minimale projectgrootte's (60 eenheden of meer). De architect, Patijn, werd geselecteerd en de stedenbouwkundige randvoorwaarden waren: twee bouwblokken langs een fietspad en een park. De vernieuwende vraagstelling resulteerde in een ander stedenbouwkundig concept. Niet twee blokken maar meerdere volumes en meer (semi) openbare ruimten. Rondom het wijkpark een achttal volumes voor zelfstandig wonende ouderen (vier eenheden per volume), een achthoekig volume voor bijzonder woongroepen (10 eenheden) en een tweetal volumes voor psychogeriatrische cliënten (twee maal 6 eenheden). Daartussen een wijkparkje met kinderboerderij. Deze volumes zijn georiënteerd op de omliggende woonstraten en met de "achterzijde" op het wijkpark. Aan de overzijde van het fietspad ligt het ronde wijkgebouw (restaurant, activiteiten, wasserette) met een speelplaats, in een hof met er omheen staande appartement gebouwen. In de afsluitende gebogen volumes zijn de woningen met meer zorg opgenomen. Inmiddels is er, na ruim 15 jaar gebruik, een wachtlijst.

De Toonladder is een centrum voor wonen, (wijk) zorg, welzijn en dienstverlening voor alle bewoners in de naaste omgeving. Bewoners huren bij de corporatie, de zorg op maat wordt verstrekt door de Zorggroep Almere.

Overige voorzieningen zoals het gezondheidscentrum, winkels, supermarkt, restaurants en het openbaar vervoer bevinden zich naast de deur.

*De Toonladder werkt volgens het Planetree-concept. Dit betekent dat personeel, vrijwilligers en bewoners samenwerken en gezamenlijke verantwoordelijkheid nemen voor de dagelijkse gang van zaken. Bewoners nemen deel aan werkgroepen, denken mee in de menucommissie of zijn lid van de Cliëntenraad, alles daar de behoefte of mogelijkheden van de cliënt.

De tien pijlers van Planetree

- ° Hartelijkheid en respect in de omgang
- ° Keuzevrijheid en beslirecht
- ° Contact met familie en vrienden
- ° Lichamelijke steun en troost
- ° Eenheid van lichaam en geest
- ° Mogelijkheden tot aanvullende zorg
- ° Prettige omgeving
- ° Aandacht voor kunst en cultuur
- ° Smakelijk eten

CASTROVALVA - Centrum voor wonen, zorg en welzijn

Adres: Juan Grisstraat 50, 1328 SV Almere

Architect: Atelier PRO/Studio Leon Thier

Oplevering: 2010

Opdrachtgever: Zorggroep Almere

Oppervlakte: 24 levensloopbestendige woningen, 55 verpleeg- en verzorgingsplaatsen,
9.000 m² zorgcentrum

tekeningen: Studio Leon Thier/Atelier PRO

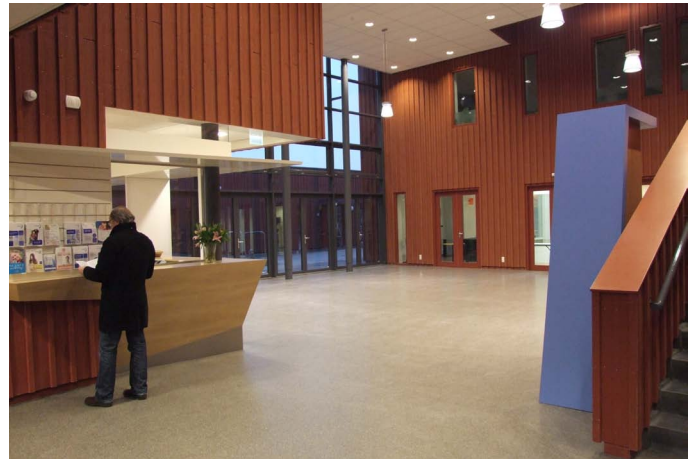
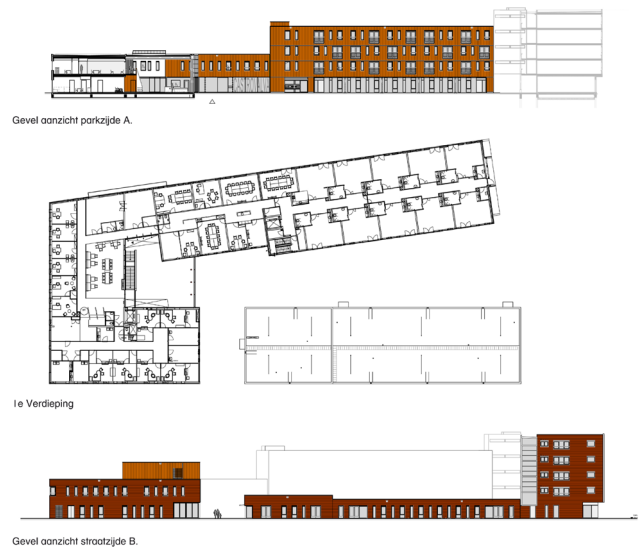
Zorgcentrum Castrovalva is een centrale wijkvoorziening met een combinatie van wonen en zorg. De wisselwerking tussen de 24 zelfstandige woningen voor ouderen, het gezondheids- en diensten-centrum (9.000 m2) en de verschillende flankerende welzijnsdiensten (zoals een kapper, wasserette en restaurant) geeft het gebouw dynamiek en een functie binnen de wijk. Het gebouw is bovendien zorgcentrum voor ca. 250 bewoners in de omgeving met zorgindicatie.

Het is de wens van Castrovalva om de bewoners in en om het centrum zo lang mogelijk zelfstandig te laten wonen, waarbij Zorggroep Almere de benodigde hulp en zorg biedt. Dit kan beginnen met weinig hulp, maar uitgroeien tot intensieve 24-uurs zorg. Daarnaast biedt Castrovalva ook ruimte voor vrijetijdsbesteding van bewoners binnen en buiten het complex.

IMPRESSIES VAN DEELNEMERS

>> Ook het project Castrovalva van Atelier PRO vond ik in robuustheid overtuigend. Details en afwerkingen waren op plaatsen sterk, maar programmatisch leek het soms wat te rammelen. Ook gaat de robuustheid op sommige plaatsen ten koste van de functionaliteit of het doel. Zo was het restaurant erg gesloten in plaats van open en uitnodigend. <<
Ronald Wieggers

>> Castrovalva in Tussen de Vaarten is een goed voorbeeld van verzorgde architectuur.<< Joost Heuvelink

FLEVOZIEKENHUIS

Adres: Hospitaalweg 1 - 1315 RA Almere

Architect: Jan Tennekes, uitbreiding: Wiegerinck architectuur

Oplevering: 2010

Opdrachtgever: Flevoziekenhuis

Oppervlakte: voor uitbreiding: 26.000m², na uitbreiding: 56.000 m²

fotografie en tekeningen: Wiegerinck architectuur

Oorspronkelijk lag het polderziekenhuis in een open landschap, het nieuwe ziekenhuis ligt midden in het stadscentrum van Almere. Een mooie uitdaging in het steeds dichter wordende stadshart.

Een uitbreiding tot drie maal het oorspronkelijke oppervlak was de opgave. Een nieuwe ring rondom de bestaande bouw bood veel mogelijkheden om nieuwe functies in te passen. Het credo was: een gasthuis met stedelijke allure.

Een nieuw en groter ziekenhuis was voor Almere onvermijdelijk. Met de explosieve groei van de stad, is nu ook het ziekenhuis uitgebreid. Een ring om het bestaande gebouw vormt de 'smoel' van het gebouw en zorgt dat 'oud' en 'nieuw' met elkaar wordt geïntegreerd. Door deze ring kunnen bestaande zorgvoorzieningen worden uitgebreid en nieuwe functies als hemodialyse, revalidatie en radiotherapie zijn toegevoegd.

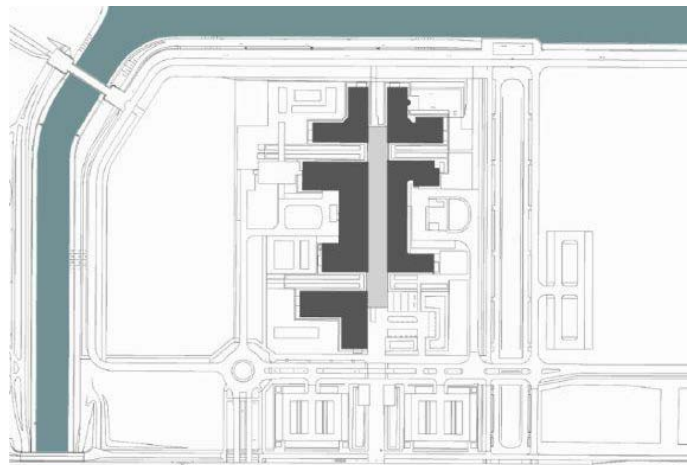
Het ontwerp geeft de mogelijkheid het bestaande ziekenhuis aan alle kanten flexibel uit te breiden. De 18 meter brede bouwstructuur biedt ruimte voor verschillende functies als poliklinieken, kantoren, beddenhuizen en operatiekamers. De vier bouwlagen hoge ring past goed bij de stedelijke omgeving en de ruimte tussen de ring en het bestaande gebouw biedt een patio-achtig gebied.

Een overkapt binnenplein met winkeltjes vormt een openbare overgangsruijme tussen stad en ziekenhuis. Deze ruimte is gekoppeld aan de bestaande binnenstraat, die een belangrijke rol blijft spelen en gezichtsbepalend is.

IMPRESSIES VAN DEELNEMERS

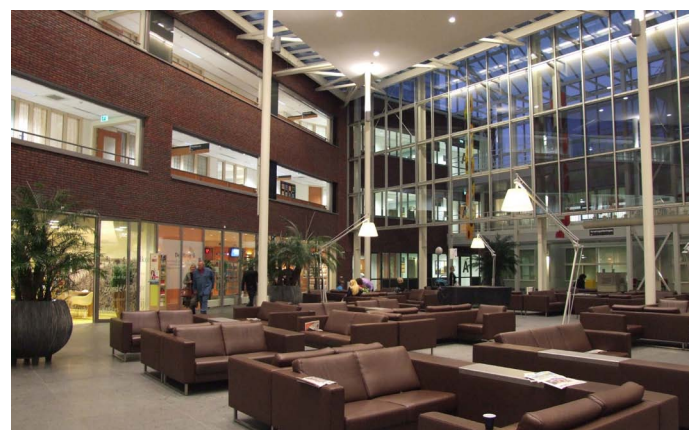
>>Deze ziekenhuisentree beleef je als een hotel-lobby!<< Alcuin Olthof

>> Het Flevoziekenhuis heeft, met haar architect, een verrassende oplossing gevonden voor een grote uitbreiding: een rondlopend nieuw volume om de bestaande voorziening zetten.<< Joost Heuvelink

oude situatie

nieuwe situatie

DE OOSTVAARDERSKLINIEK - Forensisch Psychiatrisch Centrum

Adres: Carl Barksweg 3 - 1336 ZL Almere Buiten

Architect: Studio M10, Martien Jansen

Oplevering: 2008

Opdrachtgever: Rijksgebouwendienst Directie Projecten

Oppervlakte: 15.600 m² huisvesting van 160 cliënten. (totaal 162 patiëntenkamers)

BNA Gebouw van het Jaar 2009 en bekroond met de Daylight Award 2010.

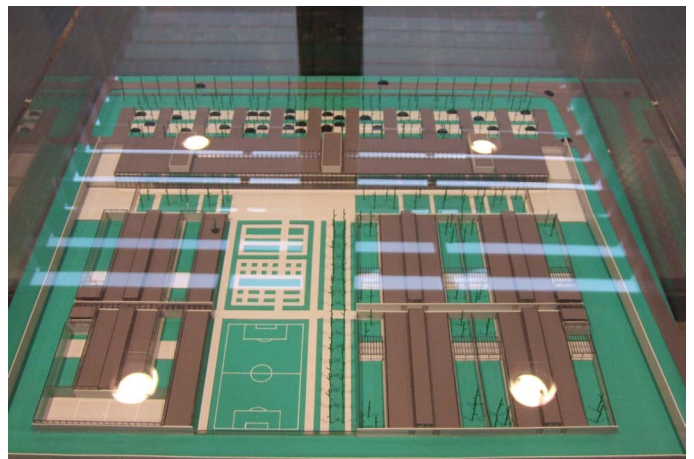
De TBS kliniek is een groot gebouwencomplex, dat zich nestelt in een boskamer aan de rand van het woongebied 3T in Almere-Buiten. Het ligt langs de buitenring in een gebied dat wordt omschreven als een 'binnenstedelijk' bedrijventerrein (een combinatie van bedrijfshuisvesting en bedrijfs-woningen). 120 parkeerplaatsen en een nabije halte van de hoogwaardig openbaar vervoerslijn garanderen een goede bereikbaarheid.

Het lineaire verzamelgebouw bevat de behandel-sector (de clusters 'therapie en training', 'leren en werken' en 'vrije tijdsbesteding'), de dienstensector (staf- en dienstenvertrekken, directie, administratie en ondersteunende diensten), de resocialisatie afdeling en de entreezone (toegang personeel en bezoek, remise, receptieafdeling en technische ruimten). Het verzamelgebouw is een langwerpig gebouw met een centrale 'straat' over twee bouwlagen die in het openbare gedeelte door vides met elkaar zijn verbonden. De 'straat' is het feitelijke organiserende principe. Er is gestreefd naar een maximum aan flexibiliteit, zowel bouwkundig, constructief als installatietechnisch met een minimum aan 'vaste' elementen.

Achter het verzamelgebouw, op het binnenterrein, liggen de maximaal en normaal beveiligde woonafdelingen - grondgebonden laagbouw. Alle woonafdelingen beschikken over zeer royale buitenaccommodaties (tuin, loggia en patio). De 'hof' is het verdeelpunt naar zowel de maximaal als de normaal beveiligde woonafdelingen, die gegroepeerd zijn aan binnen-sstraatjes. De afwikkeling van het verkeer tussen de diverse gebouwdelen vindt plaats over het maaiveld en door de buitenlucht, een nadrukkelijk vereiste in het programma van eisen. In afwijking van de tot op heden gerealiseerde justitiële inrichtingen is de kliniek in Almere met behoud van de vereiste veiligheid vergaand open van karakter. Door toepassingen van bijzondere combinaties van glasconstructies en traliewerken is een traditioneel gesloten uiterlijk voorkomen.

IMPRESSIES VAN DEELNEMERS

>>Het bouwprincipe is hier zo sterk en rigoreus doorgevoerd dat opname van programmatische wijzigingen helmaal onmogelijk lijkt. Alle functies zijn in het stramien geperst, maar het doet de functies geen geweld aan. Het concept maakt ruimten zo onderling inwisselbaar dat wijzigingen juist wel kunnen worden opgevangen. De winkel en houtwerkplaats in een wooneenheid zijn in eerste instantie niet zo bedoeld. Toch past het zonder het concept aan helderheid en duidelijkheid te laten verliezen. De details zijn zover geüniformeerd dat de industriële bouwmethode in zeer hoge mate kon worden doorontworpen. Deze kwaliteit draagt bij aan het leidend zijn van het stramien boven de functie. Function follows concept.<< Ronald Wieggers

fotografie: Rene de Wit

KUNSTLINIE - Kunstencentrum, muziekschool en schouwburg

Adres: Esplanade 12, 1315 TA Almere

Architect: SANAA architecten

Oplevering: 2007

Opdrachtgever: gemeente Almere

Oppervlakte: 100 x 100 m

De Kunstlinie ligt aan het Weerwater in het nieuwe stadshart van Almere. De Kunstlinie is ontworpen door Kazuyo Sejima en Ryue Nishizawa van het Japanse bureau SANAA. Samen met Onno Greiner Martien van Goor architecten nam het bureau deel aan een door de gemeente Almere uitgeschreven meervoudige opdracht, die in 1999 werd gewonnen. Hierna staakte de samenwerking. Het uiteindelijke ontwerp is volgens een Design & Build contract door Ballast Nedam voor € 43 miljoen aangenomen, uitgewerkt en uitgevoerd. Ballast Nedam heeft naar eigen zeggen nogal wat aanpassingen doorgevoerd. Zo moest het op Japanse mensen afgestemde ontwerp worden getransponeerd naar de langere Nederlander. Het gehele complex werd 40 cm hoger geplaatst toen bekend werd dat er een reëel risico op overstroming bestond. Ook was in het ijle ontwerp te weinig rekening gehouden met geluidsoverdracht en stabiliteit. Een interessante maatregel zijn de 'geluidsborden' in de lokalen van het Kunstencentrum; schoolborden die zo zijn geplaatst dat ze het geluid verstrooien.

De Kunstlinie bestaat uit een één verdieping hoge 'plak' van 100 bij 100 meter. Deze strekt zich vanaf de oever als een vlinder uit over het Weerwater. Uit deze 'grondplak' rijzen drie zaalvolumes op: één kleine voor het Kunstencentrum (met 150 plaatsen) en twee grote voor de schouwburg (350 en 1050 plaatsen).

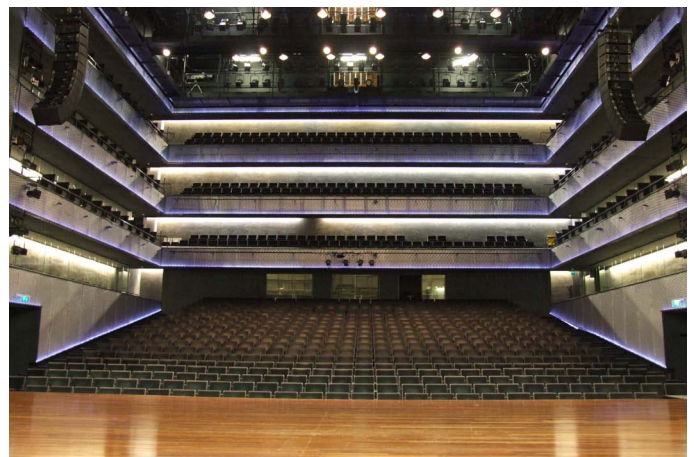
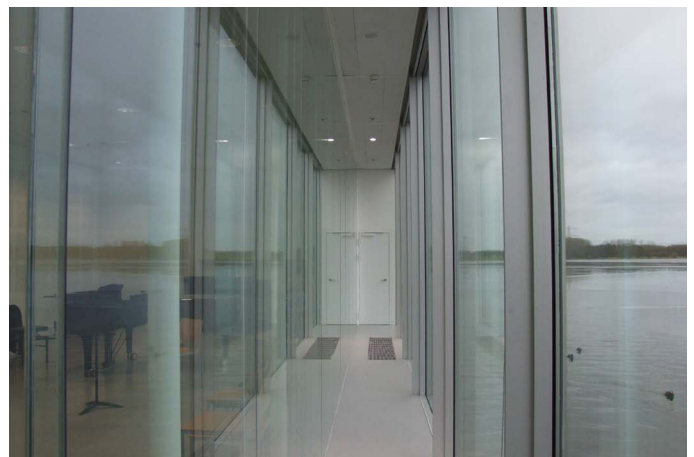
Een ijle licht- of luchtspiegeling, dat is de indruk die blijft hangen na een bezoek aan het kunstencentrum. De begane grondplak voelt als één horizontaal universum. De gevels zijn geheel van glas en laten het licht horizontaal het gebouw instromen; gangen brengen het licht verder. Het levert ook lange zichtlijnen op: vanaf de entree zie je het water 100 meter verderop glinsteren. Het dak is overwegend gesloten, maar lichtstraten van lichtdoorlatend kunststof en patio's zorgen voor verticale lichttoetreding. De werkruimten of ateliers liggen aan pleinachtige binnenruimten.

De binnenruimtes zijn puur: openingen betreffen vaak een hele wand; het klimaat wordt geregeld vanuit de vloer; dunne dragende wanden houden het aantal kolommen beperkt. Waar de wanden niet voldoende draagkracht bezitten, staan dunne kolommen. Soms loopt er een gang door een patio, met respect: de sluis is geheel van glas en onverwarmd, wat de patio fysiek ervaarbaar maakt.

De Kunstlinie is streng en gevoelig, of zoals twee oudere bezoekers zeiden: "Licht en niet kil."

De schouwburg, een donkere cubus, contrasteert maximaal met deze ervaring.

>> De Kunstlinie, een verademing. Wel iets te ver als een kunstobject uitgewerkt.<< Joost Heuvelink

DEELNEMERS

Afman, RDH architecten en stedenbouwkundigen
Boeter, Heren 5 architecten
Van den Brink, ZYGOS
De Bruin, KARUS architectuur & stedenbouw
Burger, SEED architects
Dirkx, architectenbureau Weeda van der Weijden
Emmen, MMMARCHITECTEN
Fambach, ARCHICON B.V. Architecten
Van der Goes, steven van der goes - architect bna
Gonzalez, Torre de Comares
Grosfeld, GSG architecten
Hermans, Bruisten + Janssen architectenbureau
Heuvelink, Quara
Hinterleitner, BNA Onderzoek
Houben, Weeda van der Weijden
Huijten, Greiner van Goor Huijten architecten
De Jong, Arc2
Kielen, deken kring ZO-Brabant
Kohlmeijer, STACHE ARCHITECT bna
Koppers, KDE Architecten
Kortland, EGM architecten bv
Looman, loomanarchitecten Bna
Van Meel, a/d amstel architecten

Mors, SVP architectuur en stedenbouw
Olthof, A place
Plug, Het Architectenhuis
Van der Pol, freelance architect
De Rooij, Topos Architecten
Schleurlholts, architectenbureau cepezed bv
Stache, STACHE ARCHITECT bna
Van der Waal, KPG architecten
Verbeek, GSG architecten
Wendel, EGMarchitecten
Wiegers, Het Architectenhuis
Wijbenga, Wijbenga

COLOFON

DIT VERSLAG IS TOT STAND GEKOMEN MET DE MEDEWERKING VAN:

Teksten: Joost Heuvelink, Alcuin Olthof, Eva Stache, Ronald Wieggers, Albrecht Wijbenga

Fotografie: Karel de Bruin, Jutta Hinterleitner, Hanneke Kortland, Eva Stache

Bij het samenstellen van deze publicatie is getracht alle rechthebbenden van beeldmateriaal te achterhalen. Rechthebbenden van beeldmateriaal die desondanks niet zijn genoemd in deze publicatie, worden verzocht contact op te nemen met BNA Onderzoek.

Januari 2011

BNAonderzoek

